ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	δρ. 18	ΕΤΗΣΙΑ	ΦΡ. ΧΡ. 35
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	» 9	ΕΞΑΜΗΝΟΣ	» » 18
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	» 5	ΤΡΙΜΗΝΟΣ	» » 10

Διὰ τοὺς δημοδιδασκάλους καὶ δημοσίους ὑπαλλήλους
ΕΤΗΣΙΑ .... Δραχ. 15.— ΕΞΑΜΗΝΟΣ .... Δραχ. 8.—

Συνδρομαὶ Ἀμερικῆς
ΕΤΗΣΙΑ Δολλάρια 8.— ΕΞΑΜΗΝΟΣ 4.— ΤΡΙΜΗΝΟΣ 2.50

ΔΙ ΑΓΓΕΛΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΣ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑΙ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 5

ΕΜΠΡΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: Δ. ΟΙΚ. ΚΑΛΑΠΟΘΑΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Κ. ΑΥΓΕΡΗΣ

ΕΤΟΣ ΙΖ΄ ΑΡΙΘΜΟΣ 5.885 ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 183 ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ Ἀριθμὸς 8. Ἐν Ἀθήναις ΣΑΒΒΑΤΟΝ 9 ΜΑΡΤΙΟΥ 1913

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΙΒ΄. ΠΟΛΛΑ ΤΑ ΕΤΗ

Ἐν μέσῳ τῆς συγκινητικῆς σιγῆς ἐν τῇ ὁποίᾳ ὁ νέος βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἀπήγγειλε τὸν παρὰ τοῦ Συντάγματος καθιερωμένον ὅρκον, ἐν μέσῳ τῶν ἀναφρικιάσεων καὶ τῶν παλμῶν ὅσας προεκάλεσεν ἡ ἱερὰ αὕτη στιγμή, τῶν ζητωκραυγῶν καὶ τῶν κανονιοβολισμῶν καὶ τῶν ἐξάλλων ἐνθουσιασμῶν τοῦ πλήθους, ὅσαι ἐπηκολούθησαν, ἕκαστος συνῃσθάνθη ὅτι νέα ἐποχὴ ἀνατέλλει διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ἐὰν ἡ βασιλεία τοῦ Ὄθωνος δύναται ν' ἀναχθῇ εἰς τὴν περίοδον τῆς ἐπικοηρωϊκῆς Ἑλλάδος, ἐὰν ἡ βασιλεία τοῦ Γεωργίου ἀνάγεται εἰς τὴν περίοδον τῆς ζυμώσεως αὐτῆς, ἡ νέα βασιλεία, συμπίπτει μὲ τὴν περίοδον τῆς ὡριμάνσεως. Ἡ Ἑλλὰς αὐξηθεῖσα ἤδη γεωγραφικῶς καὶ δοκιμασθεῖσα διὰ σειρᾶς γεγονότων, εἶνε πλέον κράτος ἄρτιον ὅπερ ἐξεπλήρωσε μέγα μέρος τοῦ προορισμοῦ του. Ἡ δὲ βασιλεία ἐν αὐτῷ δὲν εἶναί τις ξένος καὶ παρείσακτος, δὲν ἐκπροσωπεῖ τυπικὴν λειτουργίαν ἐν τῷ πολιτεύματι, δὲν πληροῖ ἀνάγκην τινὰ μόνον τῶν συνταγματικῶν θεσμῶν. Εἶναί τι ἑδραῖον καὶ πάγιον, προαχθὲν διὰ τῆς ἐξελίξεως ἡμίσεος αἰῶνος καὶ ἔχει αἴγλην καὶ γόητρον ἅτινα προσδίδουν ἀδιαφιλονείκητον κῦρος εἰς ἁπάσας τὰς ἐκδηλώσεις Αὐτῆς.

Ὁπωσδήποτε μακρὸν χρόνον καὶ ἂν ἐπρόκειτο νὰ διατηρηθῇ ἡ βασιλεία Γεωργίου τοῦ Α΄, ἡ ἱστορικὴ περίοδος εἰς ἣν ἀνῆκεν, ἔκλειετο μετὰ τῆς πτώσεως τῶν Ἰωαννίνων καὶ τῆς εἰρήνης. Πᾶσα ἐφεξῆς ἡ ὕπαρξις αὐτῆς θ' ἀπετέλει ἕνα ἱστορικὸν ἐπίλογον, ἓν κεφάλαιον ξένον πρὸς τὴν σειρὰν τῶν γεγονότων τὰ ὁποῖα πρόκειται ν' ἀνελιχθοῦν καὶ δικαίως ὁ βασιλεὺς Γεώργιος, συναισθανόμενος ἴσως τοῦτο ἐσκέπτετο νὰ παραιτηθῇ μετ' ὀλίγους μῆνας. Διότι ἡ βασιλεία προβάλλει ἤδη μὲ δικαιώματα μεγαλείτερα καὶ μὲ προνόμια οὐσιαστικώτερα, καὶ ἔχει πρὸ αὐτῆς ὁρίζοντας ἀπείρως εὐρυτέρους. Ἀντιθέτως δὲ πρὸς τὰς θρυλουμένας τάσεις καὶ τὰς ὑποτιθεμένας διαθέσεις, καὶ τὰς ὑπονοίας ὅλων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἀναμένουν συρράξεις αἵτινες θὰ ἐξεμηδένιζον τὰς δύο κυριωτέρας ἐν τῷ ἔθνει ἠθικὰς δυνάμεις, ὀφείλει νὰ χρησιμοποιήσῃ μετὰ μερίμνης τὸ ὑλικὸν ὅπερ εὑρίσκει ἕτοιμον πρὸ αὐτῆς, ἐν τῇ συναισθήσει ὅτι τὸ μεγαλείτερον προσὸν τῆς βασιλείας εἶνε νὰ γνωρίζῃ νὰ ἐκλέγῃ τοὺς συνεργάτας της.

Ἀλλ' ὑπεράνω πασῶν τῶν ἄλλων ὑποχρεώσεων τοῦ συνταγματικοῦ ἡγεμόνος, ὑπάρχει διὰ τὴν Ἑλλάδα ἀνάγκη μιᾶς ἰδιαιτέρας μερίμνης, ἥτις ἀνάγεται εἰς τὴν εἰδικὴν ὀργάνωσιν τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Ναυτικοῦ. Τὸ διάγγελμα τοῦ νέου Βασιλέως ἐξεδήλωσεν ἤδη τὰς κρατούσας διαθέσεις. Ἀλλ' ἐξαιρετικῶς δι' ἡμᾶς τὸ ζήτημα τοῦτο εἶνε μέγα καὶ ἀποβλέπει εἰς σκοπὸν σοβαρώτατον. Ἀμφότερα λοιπὸν τὰ πολεμικὰ ὑπουργεῖα πρέπει νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς ἰδιαιτέραν ἐπίβλεψιν καὶ ν' ἀποτελέσουν ὑπηρεσίαν ξένην πρὸς τὰς διαφόρους πολιτικὰς περιπετείας καὶ μεταβολάς. Δὲν δύναται νὰ γείνῃ στρατὸς ἐκεῖ ὅπου ὁ βασιλεὺς παρίσταται ὡς ἁπλοῦς θεατὴς καὶ ἀφίνει τὸ ἔργον τῆς ὀργανώσεως αὐτοῦ εἰς τὰς ἑκάστοτε κυβερνήσεις. Κωνσταντῖνος ὁ ΙΒ΄ εἶνε καὶ θέλομεν νὰ εἶνε, συνταγματικὸς ἡγεμών. Πᾶν ὅμως ὅπερ ἀνάγεται εἰς τὸν στρατὸν καὶ τὸ ναυτικόν, ἀνήκει ἀπὸ τῆς χθὲς εἰς τὴν προσωπικὴν Του πρωτοβουλίαν.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΞΕΝΟΝ ΑΙΜΑ

Ἡ Τουρκία ἔζησε καὶ ἐμεγαλύνθη μὲ ξένον αἷμα, τὸ ὁποῖον ἦτο κατὰ τὸ πλεῖστον Ἑλληνικόν. Ὁ Τ. Φιλήμων ἐδημοσίευσε πρὸ ἐτῶν μακρὸν κατάλογον ἐξωμοτῶν Ἑλλήνων, οἵτινες καὶ ὡς στρατιωτικοὶ καὶ πολιτικοὶ συνετέλεσαν εἰς τὰς κατακτήσεις καὶ τὴν καταπληκτικὴν ἀκμὴν εἰς ἣν ἔφθασε τὸ ὀσμανικὸν κράτος. Ὁ κατακτητὴς τῆς Μακεδονίας Ἐβρενός, μεταξὺ ἄλλων πολλῶν, ἀνῆκεν εἰς ἔγκριτον Ἑλληνικὴν οἰκογένειαν προσελθοῦσαν εἰς τὸν ἰσλαμισμόν, ἡ ὁποία ἔδωκε πολλοὺς ἐξαιρέτου ἱκανότητος ἄνδρας εἰς τὴν Τουρκίαν. Ἀλλὰ τὴν μεγαλειτέραν δύναμιν καὶ εὐρωστίαν ἤντλησε τὸ κράτος καὶ τὸ ἔθνος τοῦ Ὀσμὰν ἀπὸ τὰς λαϊκὰς τάξεις τῶν ὑποδούλων, πρὸ πάντων. Διὰ τῶν ἐξισλαμισμῶν καὶ ἰδίως διὰ τοῦ ἀπαισίου φόρου τοῦ παιδομαζώματος ἀφωμοίωσαν μέγα μέρος τῶν ὑποταχθέντων εἰς αὐτοὺς πληθυσμῶν, οἵτινες ἦσαν κατὰ τὸ πλεῖστον Ἕλληνες.

Ἄνευ τοῦ δανείου τούτου αἵματος πιθανώτατα τὸ Τουρκικὸν κράτος δὲν θὰ εἶχε μακροτέραν ὕπαρξιν καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα Τουρκικὰ καὶ Ἀραβικὰ κράτη, τὰ ὁποῖα συνεχώνευσεν εἰς ἑαυτό.

Καὶ σήμερον ἔτι εἰς τὴν παρακμὴν τῆς Τουρκίας, τὸ ξένον αἷμα παρουσιάζεται εἰς τὴν ἀντίδρασιν τῆς ἐξηντλημένης ζωτικότητός της. Ὁ Ρεοὺφ βέης, ὁ κυβερνήτης τοῦ «Χαμηδιὲ» εἶνε Τουρκοκρητικός, δηλαδὴ ἀπόγονος Ἑλλήνων ἐξωμοτῶν. Ἐπίσης ὁ ὑπερασπιστὴς τοῦ Μπιζανίου συνταγματάρχης Φουὰτ εἶνε Κρὴς Μωαμεθανός!

Κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦ Μπιζανίου εἶπε πρὸς τὸν ταγματάρχην κ. Σπηλιάδην:

— Τοὺς Κρητικοὺς τοὺς εἴχατε ἐδῶ εἰς τὸ ἀριστερόν;

— Μάλιστα.

— Τοὺς ἤκουα ποῦ μιλοῦσαν μὲ τοὺς δικούς μας εἰς τὰς προφυλακάς. Ἐκατάλαβα ἀπὸ τὴν προφορὰν ὅτι εἶνε πατριώταις μου. Καὶ μοῦ ἤρχετο ἐπιθυμία νὰ τοὺς μιλήσω κι' ἐγώ.

Τὸ σχεδὸν τρυφερὸν αἴσθημα τὸ ὁποῖον ὑπῆρχεν εἰς τοὺς λόγους τοῦ Τούρκου ἐκείνου ἀξιωματικοῦ, μοῦ φαίνεται εἰλικρινές. Οἱ Τουρκοκρητικοὶ ξενιτευόμενοι, αἰσθάνονται ἰσχυρὰν νοσταλγίαν, εἰς τὴν ὁποίαν διακρίνουν πολλάκις καὶ τὴν φωνὴν τοῦ αἵματος, τὴν ὁποίαν εἰς ἄλλας περιστάσεις ἀποπνίγει ὁ φανατισμός. Ἴσως δὲ τώρα, ὅτε μετεβλήθησαν οἱ ὅροι, ἡ φωνὴ τοῦ αἵματος θὰ γίνῃ πλέον εὐδιάκριτος εἰς τὴν ψυχὴν τόσον τῶν Τουρκοκρητικῶν, ὅσον καὶ τῶν Βαλαάδων τῆς Μακεδονίας καὶ ἄλλων πληθυσμῶν Τουρκικῶν τῶν ὁποίων ἡ καταγωγὴ εἶνε Ἑλληνική.

ΔΙΑΒΑΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΞΕΝΗΝ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑΝ

Η ΦΙΛΗ ΜΟΥ

Δὲν ἀναγνωρίζω πλέον τὴν φίλην μου Ἀντζελίναν, ἥτις ἄλλοτε εἶχε τὴν ἡλικίαν μου. Ἀλλὰ κατὰ πολὺ εὐτυχῆ σύμπτωσιν βραδυπορεῖ πολὺ εἰς τὴν ζωὴν καὶ ἀνήκει ἐπὶ πλέον εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν θελκτικῶν ἐκείνων κυριῶν, αἱ ὁποῖαι ἀπὸ καιρὸν πολὺν διατρέχουν τὴν ἡλικίαν τῶν εἴκοσιν ἐννέα ἐτῶν.

Νὰ ὑποθέσῃ κανεὶς ὅτι θὰ φθάσῃ ποτὲ εἰς τὰ τριάκοντα ὅταν π. χ. θὰ γίνῃ μάμμη; Ὁπωσδήποτε πέρυσιν ἡ Ἀντζελίνα ἐφαίνετο ὀλιγώτερον εὐχαριστημένη ἀπὸ τὸν ἑαυτόν της καὶ τὴν ζωήν της. Εἶχε χάσει τὸν ὕπνον καὶ τὴν ὄρεξίν της. Δὲν ἔπινε παρὰ τσάϊ, ἔτρωγεν ὀλίγον καὶ ἐχώνευσε κακῶς.

Ἡ χαρά μου ἦτο ἴση μὲ τὴν ἔκπληξίν μου ὅταν εἶδον τὸ ἀξιαγάπητον αὐτὸ πρόσωπον νὰ καταβροχθίζῃ βαρειὰ φαγητὰ διαβρεχόμενα μὲ λαμπρὸν μπουργκόνι. Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ἐπῆρε τυρὶ καὶ γλυκίσματα. Ἔσπευσα νὰ τὴν συγχαρῶ διότι διὰ μιᾶς ἀπήλαυσε τὰ ὡραῖα χρώματά της καὶ τὴν λαμπρὰν διάθεσίν της.

— Ἆ! ναί, ἐφώναξεν ἐκσπῶσα εἰς γέλωτα, τὸ μαρτύριόν μας ἐτελείωσε. Ἠκούσατε τὴν μεγάλην εἴδησιν τὴν ὁποίαν ἀναγγέλλουν αἱ ἐφημερίδες τῆς μόδας; Ἐφέτος αἱ γυναῖκες θὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ φέρουν κοιλίαν. Ἐπὶ τέλους δυνάμεθα νὰ γνωστοποιήσωμεν χωρὶς ἐντροπὴν τὰ πλεονεκτήματα, τὰ ὁποῖα μᾶς ἔδωσεν ἡ φύσις. Δὲν ὑπάρχει πλέον ἀνάγκη νὰ ἀκολουθῶμεν αὐστηρὰν δίαιταν διὰ νὰ ἐξασθενήσωμεν... Θὰ ἴδητε ὅτι αὔριον, ἐξ ἀντιδράσεως, ἡ μόδα θὰ εὑρίσκεται μὲ τὸ μέρος τῶν γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ φέρουν κοιλίαν ὅπως καὶ εἰς τὰς εἰκόνας τοῦ Μποτιτσέλλι καὶ τοῦ Ρούμπενς...

— Μήπως ἐφέτος θὰ ἔλθῃ καὶ τὸ παιδί;

ΓΟΥΣΤΑΥΟΣ ΤΕΡΡΥ

ΟΙ ΝΕΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

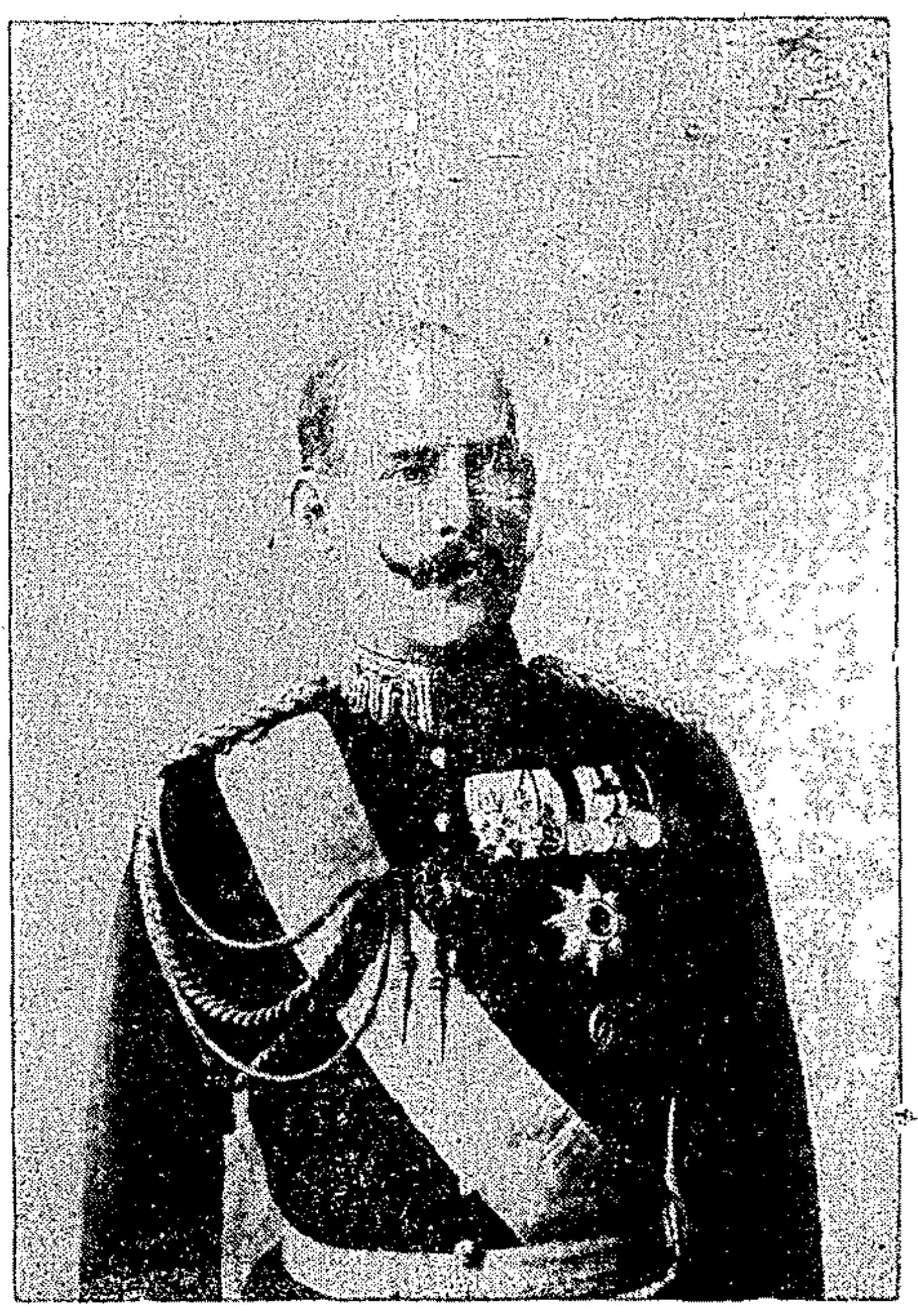

Η. Α. Μ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ο ΙΒ΄.

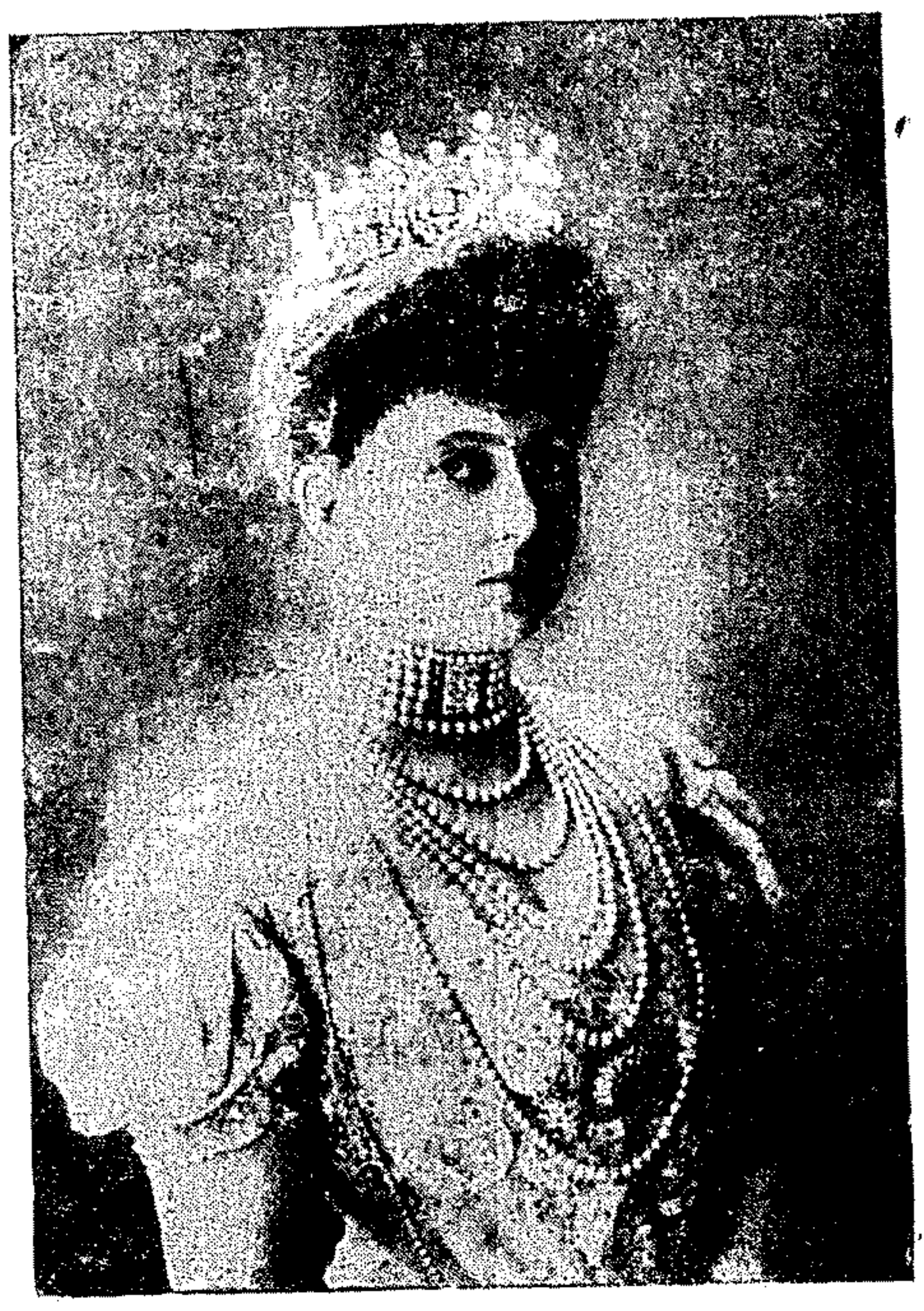

Η. Α. Μ. Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΣΟΦΙΑ

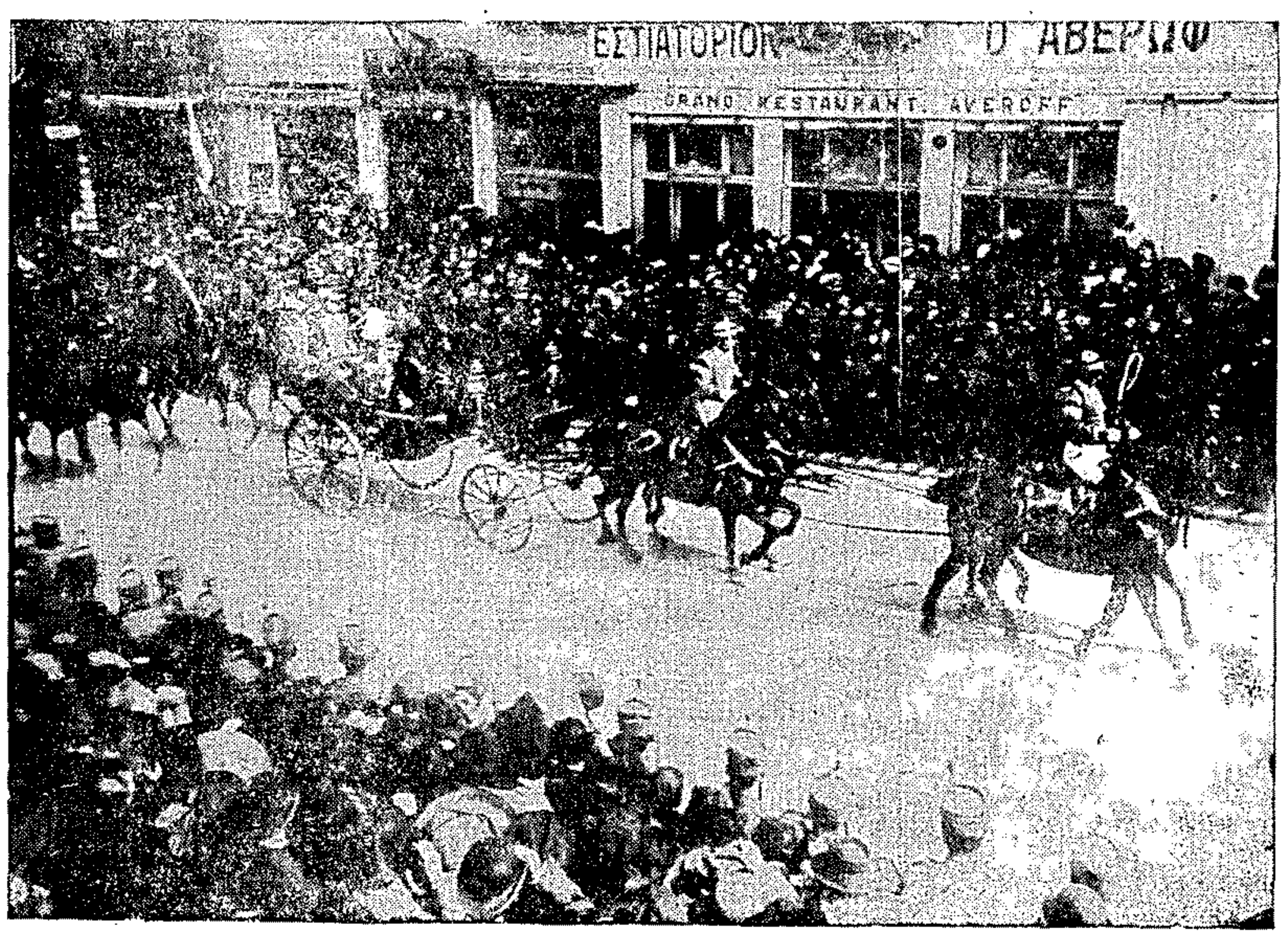

Ἡ τέθριππος Βασ. ἅμαξα διασχίζουσα ὑπὸ τὰς ζητωκραυγὰς τοῦ πλήθους τὴν ὁδὸν Σταδίου καὶ φέρουσα τοὺς Βασιλεῖς εἰς τὴν Βουλήν. (Στιγμιότυπον τοῦ «Ἐμπρός»)

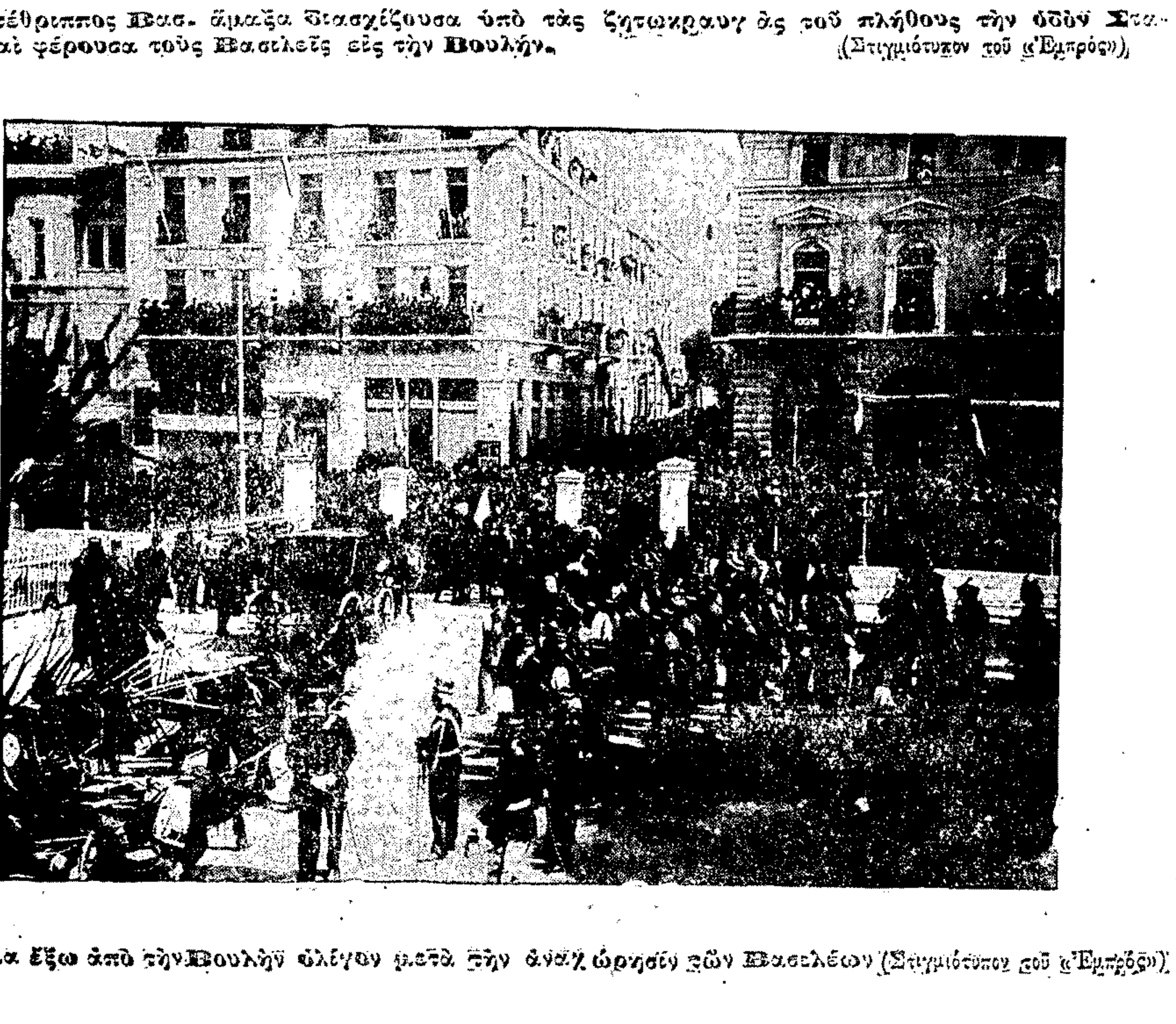

Τὸ θέαμα ἔξω ἀπὸ τὴν Βουλὴν ὀλίγον μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Βασιλέων (Στιγμιότυπον τοῦ «Ἐμπρός»).

ΑΠΟ ΤΟΝ ΒΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ Α΄.

Ἂν ὑπῆρχον τελευταίως ἐν Εὐρώπῃ τέσσαρες εὐτυχεῖς ἄνθρωποι, ὁ Γεώργιος Α΄ ἦτο ἀναμφισβητήτως εἷς ἐξ αὐτῶν. Ἁπλοῦς δόκιμος τοῦ ναυτικοῦ, εἶδεν αἴφνης—τῇ 27 Ἀπριλίου 1863—παρουσιαζομένους ἐνώπιον Αὐτοῦ εἰς Κοπενχάγην, τοὺς Ἕλληνας ἀντιπροσώπους μ' ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἥρωα τοῦ ὑπὲρ Ἀνεξαρτησίας ἑλληνικοῦ ἀγῶνος καὶ προσφέροντας εἰς αὐτὸν τὸ βασιλικὸν στέμμα τῆς Ἑλλάδος μετὰ τοῦ τίτλου τοῦ «Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων». Μετὰ τέσσαρα ἔτη ἐνυμφεύετο γυναῖκα πολυθέλγητρον, ἀληθῆ θησαυρὸν χάριτος καὶ ἀγαθότητος, τὴν ρωσσίδα Μεγάλην Δούκισσαν Ὄλγαν, ἐξαδέλφην τοῦ Τσάρου Ἀλεξάνδρου Γ΄. Ἵδρυσεν ἐθνικὴν ἑλληνικὴν δυναστείαν· εἶχεν ἓξ τέκνα καὶ ἐξ ὅλων σχεδὸν αὐτῶν ἐγγόνους. Ἦτο εὐτυχὴς καὶ ὡς ἡγεμὼν καὶ ὡς οἰκογενειάρχης καὶ ὡς ἰδιώτης. Εὐτυχής! Ἡ ἀπόλυτος εὐτυχία δὲν εὑρῆται ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἐφαίνετο εὔθυμος καὶ φαιδρός. Πόσον ἠπάτα ἡ εὐθυμία Του αὕτη. Ἂν τὸν παρετήρει κανεὶς ἐπισταμένως ἔβλεπεν ἐνίοτε τὸ μέτωπόν του σκυθρωπάζον, τὸ βλέμμα του θολούμενον. Ἔπρεπε τότε νὰ ἀπομακρύνεται κανεὶς ἀθορύβως· δὲν εἶχεν ἐνώπιόν του ἕνα Ἡγεμόνα· εἶχε τὸν πατέρα ὁ ὁποῖος ἐθρήνει ἀδάκρυτος, ὁ ὁποῖος ἤλγει χωρὶς νὰ γογγύζῃ. Τὴν ἠγαπημένην του κόρην, τὴν πριγκήπισσαν Ἀλεξάνδραν, σύζυγον τοῦ Μεγάλου Δουκὸς Παύλου, τὴν θανοῦσαν ἐν ἡλικίᾳ εἴκοσι ἐτῶν ἐθρήνει, δὲν ἠδύνατο ποτὲ νὰ λησμονήσῃ. Ἦτο τὸ μόνον δυστύχημα, ἀλλὰ δυστύχημα τρομερὸν τὸ ἐπελθὸν εἰς τὸν Βασιλέα Γεώργιον ἀφότου ἦτο Βασιλεὺς ἢ μᾶλλον ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν εἶδε τὸ φῶς εἰς τὰς ὁμιχλώδεις ἀκτὰς τῆς Δανιμαρκίας.

⁂

Πόσῳ τὴν ἐθαύμαζε καὶ πόσον τὴν ἠγάπα τὴν πεφιλημένην Του Ἀλέξ, καθὼς θωπευτικῶς Τὴν ἀπεκάλει, καὶ πόσῳ ἔχαιρεν ἔχων Αὐτὴν συνοδὸν εἰς τοὺς μακροὺς περιπάτους Του ἀνὰ τὰ περίχωρα τῶν Ἀθηνῶν, εἴτε ὡς πεζοπόρος εἴτε ὡς ἔφιππος. Ἦτο ἄλλωστε ἱππεὺς ὄχι μόνον δεινὸς ἀλλὰ καὶ κομψότατος, ἀνατραφεὶς ἐν τούτοις ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ τὸ ἔφιππον σύμπλεγμα τοῦ σεπτοῦ πατρὸς καὶ τῆς πριγκηπίσσης θυγατρός Του ἀπετέλει εἰκόνα ὑπερτάτης ἐπιβολῆς καὶ χάριτος. Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἦτο περιπατητικώτατος καὶ ἐπροτίμα τὴν πεζοπορίαν. Μὲ τὸ ἐλαφρὸν καὶ ζωηρόν Του βῆμα ἦτο πραγματικῶς ἀκούραστος, μέχρις ἐσχάτων δὲ ἀκόμη ἐνῷ ἐκούραζε πάντοτε τοὺς ὑπασπιστάς Του, Αὐτὸς οὐδέποτε ἐπέστρεφε κουρασμένος. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ἡ κανονικωτάτη Του δίαιτα περὶ τὴν ὅλην ζωήν, διετήρει Αὐτὸν οἱονεὶ χαλυβδίνως ἔντονον καὶ τὸ παράστημά Του οὐδέποτε ἔπαυσεν ἀπὸ τοῦ νὰ εἶνε εὐθυτενέστατον.

⁂

Ὁ εὐνοούμενός Του περίπατος ἦτο πρὸς τὴν ὁδὸν Κηφισσιᾶς. Ὁ ἐφ' ἁμάξης τοιοῦτος πρὸς τὸ Παλαιὸν Φάληρον. Τῆς ἁμάξης